

Plikten inför Sändebudet

Plikten att tro på Sändebudet Lyda honom Följa hans Sunnah

Av: *al-Fudayl ibn 'Iyad*

Innehåll

- Plikten att tro på honom
- Plikten att lyda honom
- Plikten att följa honom och lyda hans sunnahh
- Vad som återberättats från salaf och imamerna om att följa hans sunnahh, ta hans vägledning och hans sirah
- Faran i att motsätta sig hans befallning

Plikten att tro på honom

De föregående sidorna ger avgörande bevis för hans profetskap och sanningen i hans budskap. Därför är det nödvändigt att tro på honom och

bekräfta det han kom med.

Allah säger: **"Tro på Allah och Hans Sändebud och det ljus som Han sände ned."** [Koranen 64:8]

Han säger: **"Vi har sänt dig som ett vittne, en bärare av glada nyheter och en varnare, så att de ska tro på Allah och Hans Sändebud."** [Koranen 48:8-9]

Han säger: **"Tro på Allah och Hans Sändebud, den olärde Profeten."** [Koranen 7:158]

Tro på Profeten Muhammad är alltså en nödvändig plikt för varje individ. Tron är inte fullständig utan den, och islam är endast giltigt med den.

Allah säger:

"Den som inte tror på Allah och Hans Sändebud — för de otroende har Vi förberett en flammande eld." [Koranen 48:13]

Abu Hurayrah berättade att Allahs Sändebud sade:

"Jag har befallts att kämpa mot människor tills de vittnar att det inte finns någon gud utom Allah och tror på mig och det jag har kommit med. När de gör det är deras blod och egendom skyddade från mig, utom i rättmätiga fall. Deras räkenskap är hos Allah." *Muslim och al-Bukhari*

Att tro på Profeten innebär att bekräfta hans profetskap och Allahs budskap till honom, och att stödja honom i allt han fört med sig och sagt. Det som motsvarar hjärtats bekräftelse är tungans vittnesbörd — att han är Allahs Sändebud. Kombinationen av hjärtats bekräftelse och tungans uttalande utgör tron på honom, såsom det återberättas i en version av hadithen från Abdullah ibn Omar:

"Jag har befallts att kämpa mot människor tills de vittnar att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allahs Sändebud." *Muslim och al-Bukhari*

Det är ännu tydligare i en annan hadith där Jibril sade: **"Berätta för mig om islam."** Profeten sade: **"Det är att du vittnar att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Allahs Sändebud,"** och han nämnde sedan islams pelare.

Sedan frågade han om tro (*iman*), och Profeten sade: **"Det är att du tror på**

Allah, Hans änglar, Hans Böcker och Hans Sändebud." *Muslim*

Han klargjorde att tro på Profeten innebär hjärtats acceptans, medan islam kräver tungans uttalande. Tillsammans leder de till det fullständiga, lovvärda tillståndet. Det klandervärda tillståndet är att uttala vittnesbördet utan hjärtats bekräftelse — det är hyckleri.

Allah säger: **"När hycklarna kommer till dig säger de: 'Vi vittnar att du är Allahs Sändebud.' Allah vet att du är Hans Sändebud, och Allah vittnar att hycklarna är lögnare."** [Koranen 63:1]

Det vill säga: de ljuger om vad de säger i förhållande till vad de egentligen tror. Deras hjärtan bekräftar inte deras ord. Därför gagnar det dem inte att uttala med tungan det som inte finns i hjärtat. De saknar tro och kommer inte att gynnas av islams dom i nästa liv. De kommer att vara med de otroende i Eldens lägsta nivå.

Men eftersom de uttalar vittnesbördet betraktas de fortfarande som muslimer i denna värld, eftersom domare endast dömer efter det yttre. Ingen människa kan se en annans hjärta. Profeten förbjöd att döma dem som otroende och klandrade detta, och sade:

"Varför skar du inte upp hans hjärta?" *Muslim och al-Bukhari*

Skillnaden mellan tungans uttalande och sann tro klargörs i Jibril-hadithen:

- vittnesbördet är en del av islam
- hjärtats bekräftelse är en del av tro

Mellanliggande tillstånd

Det finns andra tillstånd mellan dessa två.

1. Den som tror i sitt hjärta men dör innan han hinner uttala vittnesbördet

Det råder oenighet om honom. • Vissa säger att verbal bekräftelse är ett villkor. • Andra säger att han är troende och kommer till Paradiset, baserat på Profetens ord: **"Den som har ett atomkorns vikt av tro i sitt hjärta kommer ut ur Elden."** *Muslim och al-Bukhari*

Profeten nämnde endast hjärtat. En sådan person är varken upprorisk eller försumlig. Detta är den starkare åsikten.

2. Den som tror i sitt hjärta men avstår från att uttala vittnesbördet hela sitt liv

Även här råder oenighet. • Vissa säger att han är troende men syndig. • Andra säger att han inte är troende förrän han uttalar vittnesbördet, eftersom det är ett kontrakt och ett krav för tro.

Den senare åsikten är den starkare.

Detta är en liten fråga, men den har varit ursprunget till omfattande diskussioner om islams och trons natur, deras ökning och minskning, och om belöning ges för hjärtats bekräftelse utan handling, eller om handling är ett villkor, eller om det beror på trons styrka, visshet, klarhet och hjärtats närvaro.

Att gå djupare i detta ligger utanför denna boks syfte. Det som nämnts här räcker för vårt sammanhang, om Allah vill.

Plikten att lyda honom

När det gäller plikten att lyda Profeten ﷺ så kräver tron på honom detta. Att bekräfta det han kom med innebär att lyda honom, eftersom detta är en del av hans budskap.

Allah säger:

- "O ni som tror, lyd Allah och Hans Sändebud ..." [Koranen 8:20]
- "Säg: lyd Allah och lyd Sändebudet ..." [Koranen 24:54]
- "Lyd Allah och Sändebudet, kanske blir ni förbarmade." [Koranen 3:132]
- "Om ni lyder honom blir ni vägleda ..." [Koranen 24:54]
- "Den som lyder Sändebudet har lytt Allah ..." [Koranen 4:79]
- "Det som Sändebudet ger er, ta det; och det han förbjuder er, avhåll er från det ..." [Koranen 59:7]
- "Den som lyder Allah och Sändebudet är med dem som Allah har välsignat." [Koranen 4:68]
- "Vi har inte sänt någon Sändebud annat än för att han ska lyda genom Allahs tillåtelse." [Koranen 4:63]

Allah gjorde lydnad till Sändebudet likvärdig med lydnad till Sig själv, och Han nämnde lydnad till Sig själv tillsammans med lydnad till Sändebudet. Allah lovar riklig belöning för detta och hotar med strängt straff för den

som motsätter sig. Han gjorde det obligatoriskt att lyda det Profeten ﷺ befälde och att undvika det han förbjöd.

Kommentatorerna och imamerna har sagt att att lyda Sändebudet innebär att hålla fast vid hans sunnahh och underkasta sig det han kom med. De sade att Allah inte sände någon profet utan att göra det obligatoriskt för folket att lyda honom, och att lydnad till Sändebudet i hans sunnahh är likvärdig med lydnad till Allah i Hans föreskrifter.

Sahl at-Tustari blev tillfrågad om islams shari'ah och han citerade versen: **"Ta det som Sändebudet ger er."** [Koranen 59:7]

As-Samarqandi sade att det sagts: • lyd Allah i Hans plikter, • och lyd Sändebudet i hans sunnahh.

Det har också sagts: • lyd Allah i det Han förbjuder, • och lyd Sändebudet i det han förmedlar.

Det har sagts att det betyder: • lyd Allah genom att vittna att Han är Herren, • och lyd Profeten genom att vittna om hans profetskap.

Hadither om lydnad

Abu Salamah ibn Abd ar-Rahman hörde Abu Hurayrah säga att Allahs Sändebud sade:

"Den som lyder mig har lytt Allah. Den som trotsar mig har trotsat Allah. Den som lyder min ledare har lytt mig. Den som trotsar min ledare har trotsat mig." *Muslim och al-Bukhari*

Att lyda Sändebudet är alltså en del av att lyda Allah, eftersom Allah befallt att han ska lyda. Sann lydnad är lydnad till Allahs befallning — och därmed lydnad till Hans Profet.

Allah beskriver de otroende i Eldens djup:

"Den dag då deras ansikten vänds i Elden kommer de att säga: 'Om vi ändå hade lytt Allah och lytt Sändebudet.'" [Koranen 33:66]

De kommer att önska att de hade lytt — när önskan inte längre gagnar dem.

Profeten ﷺ sade:

"När jag förbjuder er något, undvik det. När jag befäller er något, gör det så gott ni kan." *Muslim och al-Bukhari*

I en hadith från Abu Hurayrah sade Profeten ﷺ:

"Alla i min ummah kommer att gå in i Paradiset utom de som vägrar." De sade: "Vem vägrar, o Allahs Sändebud?" Han svarade: "Den som lyder mig går in i Paradiset. Den som trotsar mig har vägrat." [al-Hakim]

Liknelser om lydnad

I en autentisk hadith sade Profeten ﷺ:

"Min liknelse och liknelsen av det Allah sänt mig med är som en man som kommer till sitt folk och säger: 'O folk, jag har sett armén med egna ögon och jag är en uppriktig varnare — rädda er själva!' En grupp lyder honom, reser i början av natten, går lugnt och blir räddade. En annan grupp avvisar honom, stannar kvar, och armén kommer på morgonen och utplånar dem. Sådan är liknelsen av dem som lyder mig och följer det jag kom med, och liknelsen av dem som trotsar mig och förnekar det jag kom med." *al-Bukhari*

I en liknande hadith:

"Det är som någon som bygger ett hus, dukar upp en festmåltid och skickar ut en budbärare. Den som inte svarar budbäraren går inte in i huset och äter av måltiden." *Muslim och al-Bukhari*

Huset är Paradiset, och budbäraren är Muhammad ﷺ. Den som lyder Muhammad har lytt Allah. Den som trotsar Sändebudet har trotsat Allah. Muhammad skiljer mellan människor.

Plikten att följa honom och lyda hans sunnahh

När det gäller plikten att följa honom, lyda hans sunnahh och gå i hans vägledning, säger Allah:

"Säg: Om ni älskar Allah, följ mig, så kommer Allah att älska er och förlåta era synder." [Koranen 3:31]

"Tro på Allah och Hans Sändebud, den olärde Profeten som tror på Allah och Hans ord. Följ honom — kanske blir ni vägledda." [Koranen 7:157]

"Nej, vid din Herre! De kommer inte att tro förrän de låter dig döma mellan dem i det de tvistar om, och sedan inte finner någon tvekan i sina hjärtan inför din dom, utan underkastar sig fullständigt." [Koranen 4:64]
(dvs. lyder din dom)

Allah säger också:

"I Allahs Sändebud har ni ett gott föredöme, för den som hoppas på Allah och den Yttersta dagen." [Koranen 33:21]

Muhammad ibn Ali at-Tirmidhi sade: **"Att ta Sändebudet som föredöme innebär att efterlikna honom, följa hans sunnahh och överge allt som motsätter honom i ord eller handling."** Flera kommentatorer har sagt liknande.

Det sägs att detta är en klander mot dem som inte följer honom. Sahl sade att orden i al-Fatihah: **"Vägen för dem som Du har välsignat"** betyder: *att följa sunnahh.*

Allah befäller detta och lovar vägledning för dem som följer honom, eftersom Allah har sänt honom med vägledningen och sanningens religion för att rena dem, lära dem Boken och Visdomen och leda dem till den raka vägen.

I den första versen som nämndes lovar Allah Sin kärlek och förlåtelse till dem som följer Profeten och föredrar honom framför sina egna begär och önskningar. Riktigheten i tron bygger på underkastelse till Profeten, nöjdhet med hans dom och att överge allt som motsätter honom.

Det berättas från al-Hasan al-Basri att några människor sade: **"Allahs Sändebud, vi älskar Allah."** Då uppenbarade Allah: **"Säg: Om ni älskar Allah, följ mig, så kommer Allah att älska er."** [Koranen 3:31]

Det berättas att denna vers uppenbarades om Ka'b ibn al-Ashraf och andra som sade: **"Vi är Allahs söner och Hans älskade."** [Koranen 5:20] och **"Vi är starkare i kärlek till Allah."** [Koranen 2:165] Då uppenbarade Allah denna vers.

Az-Zajjaj sade att betydelsen av: **"Säg: Om ni älskar Allah"** är: *om ni vill lyda Honom, gör då det Han befallt er*, eftersom kärleken till Allah och Hans Sändebud ligger i att lyda dem och vara nöjd med deras befallningar.

Allahs kärlek till dem är Hans förlåtelse och Hans barmhärtighet över dem. Det sägs att Allahs kärlek visar sig i beskydd och framgång, medan slavens kärlek visar sig i lydnad.

En poet (al-Mahmud ibn al-Hasan al-Warraaq) sade:

Trotsar du Gud när du påstår att du älskar Honom? Vid mitt liv, detta är ett märkligt exempel! Om din kärlek hade varit sann, skulle du ha lytt Honom. Den som älskar lyder den han älskar.

Det sägs att slavens kärlek till Allah är att upphöja Honom och frukta Honom, och Allahs kärlek till slaven är Hans barmhärtighet och omsorg. Det kan också betyda lovprisning. Al-Qushayri sade: **"När kärlek betyder barmhärtighet, vilja och lovprisning är det en av Allahs egenskaper."**

Hadither om att följa sunnahn

Al-'Irbad ibn Sariyah återberättade att Profeten sade:

"Ni måste följa min sunnahn och de rätt vägleda kalifernas sunnahn efter mig. Håll fast vid den hårt och akta er för nyheter (i religionen). Varje ny sak är en innovation, och varje innovation är villfarelse." Jabir tillade: "Och varje villfarelse är i Elden." *Muslim*

Abu Rafi' återberättade att Profeten sade:

"Låt inte någon av er ligga tillbakalutad på sin säng när han hör en befallning från mig, av det jag befallt eller förbjudit, och säger: 'Jag vet inte. Vi följer bara det vi finner i Allahs Bok.'" *ash-Shafi'i i al-Umm, Abu Dawud, at-Tirmidhi, Ibn Majah — autentisk hadith*

A'ishah sade:

"Allahs Sändebud gjorde något som ett exempel för att underlätta för människor, men några av dem avstod ändå. När Profeten hörde detta prisade han Allah och sade: 'Vad är det med människor som avstår från något som jag själv gör? Vid Allah, jag är den som har störst kunskap om Allah och den som fruktar Honom mest.'" *Muslim och al-Bukhari*

Det berättas att Profeten sade:

"Koranen är svår och tung för den som hatar den. Den är dom. Den som håller fast vid det jag säger, förstår det och bevarar det — för honom blir det som Koranen. Den som anser Koranen och det jag säger som oviktigt

och försummar det, förlorar detta liv och nästa. Min ummah är befalld att ta mina ord, lyda mina befallningar och följa min sunnahh. Den som är nöjd med mina ord är nöjd med Koranen. Allah säger: 'Ta det som Sändebudet ger er.'" *Abu ash-Shaykh, ad-Daylami, Abu Nu'aym från al-Hakam ibn Omayr*

Profeten sade:

"Den som följer mig är av mig, och den som vill överge min sunnahh är inte av mig."

Abu Hurayrah sade att Profeten sade:

"Det bästa är Allahs Bok, och den bästa vägledningen är Muhammads vägledning. De värsta sakerna är innovationer."

Abdullah ibn Amr ibn al-As återberättade att Profeten sade:

"Det finns tre typer av kunskap — all annan kunskap är överflödig: en exakt vers, en etablerad sunnahh eller en rättvis arvsdel." *Abu Dawud och Ibn Majah*

al-Hasan ibn al-Hasan sade att Profeten sade:

"Att göra lite av något som är sunnahh är bättre än att göra mycket av något som är innovation." *ad-Darami*

Profeten sade:

"Allah kommer att föra en man in i Paradiset på grund av att han håller fast vid min sunnahh."

Abu Hurayrah sade att Profeten sade:

"Den som håller fast vid min sunnahh när ummah är fördärvad kommer att få belöningen av hundra martyrer." *at-Tabarani*

Profeten sade:

"Banu Isra'il splittrades i omkring sjuttio två sekter. Min ummah kommer att splittras i sjuttio tre. Alla kommer att vara i Elden utom en." De frågade: "Vem är de, Allahs Sändebud?" Han svarade: "De som följer det jag och mina följeslagare är på i dag." *at-Tirmidhi*

Anas återberättade att Profeten sade:

"Den som återupplivar sunnahn har återupplivat mig. Den som återupplivar mig kommer att vara med mig i Paradiset." *al-Isfahani*

Amr ibn Awf al-Muzani sade att Profeten sade till Bilal ibn al-Harith:

"Den som återupplivar någon av mina sunnor som dött efter mig kommer att få belöningen av alla som handlar enligt den, utan att deras belöning minskas. Den som introducerar en vilseledande innovation som inte behagar Allah och Hans Sändebud kommer att få bördan av alla som handlar enligt den, utan att deras börda minskas." *at-Tirmidhi; Ibn Majah bedömer den som hasan*

Vad som återberättats från salaf och imamerna om att följa hans sunnahn, ta hans vägledning och hans sirah

En man från Khalid ibn Asids familj frågade Abdullah ibn Omar:

"Abu Abd ar-Rahman! Vi finner fruktan-bönen och hemmabönen i Koranen, men vi finner inte resandebönen." Ibn Omar svarade:

"Min brorson, Allah sände Muhammad till oss när vi inte visste någonting. Vi gör som vi såg honom göra."

Omar ibn Abd al-Aziz sade:

"Allahs Sändebud fastställde en sunnahn, och ledarna efter honom fastställde andra sunnor. Att anta dem är att bekräfta Allahs Bok, och att handla efter dem är att lyda Allah och stärka Allahs religion. Det är inte tillåtet för någon att ändra sunnahn eller förändra den eller att följa åsikten hos dem som motsätter den. Den som följer den är vägledd. Den som söker hjälp genom den får seger. Den som motsätter den och följer en annan väg än de troendes — Allah överlämnar honom till det han vänder sig till och bränner honom i Jahannam, vilket är en ond slutdestination." (Se Koranen 4:115)

al-Hasan ibn Abi al-Hasan sade:

"En liten handling i enlighet med sunnahn är bättre än mycket handling i enlighet med innovation."

Ibn Shihab sade:

"Det har nått oss att några av kunskapens folk sade: 'Att hålla fast vid sunnahn är räddning.'"

Omar ibn al-Khattab skrev till sina guvernörer och befallde dem att lära sig sunnahn, arvsandelarna och dialekterna, och sade:

"Människor kommer att försöka argumentera med er (dvs. med Koranen), så bemöt dem med sunnahn. Sunnan-folket har den största kunskapen om Allahs Bok."

När Omar bad två rak'ah vid Dhu al-Hulayfah (miqat för Medinas folk på väg till hajj), sade han:

"Jag gör som jag såg Allahs Sändebud göra."

När Ali förenade hajj och 'umrah sade 'Othman till honom:

"Varför gör du detta när du vet att jag har förbjudit folket att göra det?"
Han svarade: **"Jag överger inte en sunnah från Allahs Sändebud för någon människas uttalande."**

Ali sade:

"Jag är inte en profet och jag får ingen uppenbarelse, men jag handlar enligt Allahs Bok och Profeten Muhammads sunnah så gott jag kan."

Ibn Mas'ud brukade säga:

"Att göra lite av sunnahn är bättre än att anstränga sig mycket i innovation."

Ibn Omar sade:

"Resandebönen är två rak'ah. Den som motsätter sunnahn är en otroende."

Ubayy ibn Ka'b sade:

"Du måste följa Allahs väg och sunnahn. Det finns ingen slav som är på Allahs väg och sunnahn, som minns Allah och vars ögon fylls av tårar av fruktan för sin Herre, utan att Allah aldrig kommer att straffa honom. Det finns ingen slav på jorden som är på Allahs väg och sunnahn, som minns Allah och vars hud darrar av fruktan för Allah, utan att han är som ett träd med torra löv — när en stark vind träffar det faller löven. På samma sätt

faller hans synder från honom som löven faller från trädet. En liten handling på Allahs väg och sunnahn är bättre än stor ansträngning på en väg som strider mot Allahs väg och sunnahn och som innebär samtycke till innovation. Se till att dina handlingar — vare sig de är stora eller små — är på Profeternas väg och deras sunnahn.”

En av Omar ibn Abd al-Aziz’ guvernörer skrev till honom om de dåliga förhållandena och det stora antalet tjuvar i hans område. Han frågade om han skulle arrestera dem på blotta misstankar eller endast med tydliga bevis i enlighet med sunnahn. Omar skrev tillbaka:

”Arrestera dem endast med tydliga bevis i enlighet med sunnahn. Om sanningen inte rättar dem, kommer Allah inte att rätta dem.”

Ata’ sade att Allahs ord: **”Om ni tvistar om något, hänvisa det då till Allah och Sändebudet”** [Koranen 4:58] betyder att man ska rådfråga Allahs Bok och Allahs Sändebuds sunnahn i fall av oenighet.

Ash-Shafi‘i sade:

”Allahs Sändebuds sunnahn består endast i att följa den.”

När Omar såg tillbaka på den Svarta stenen sade han:

”Du är en sten och kan varken skada eller gynna. Om jag inte hade sett Allahs Sändebud kyssa dig, skulle jag inte ha kysst dig.” Sedan kysste han den.

Abdullah ibn Omar sågs få sin kamel att vända runt på en viss plats och blev tillfrågad varför. Han sade:

”Jag vet inte. Jag såg en gång Allahs Sändebud göra det, så jag gör det.”

Abu ‘Othman al-Hiri sade:

”Den som ger sunnahn auktoritet över sig själv i ord och handling talar med visdom. Den som ger sina begär auktoritet över sig själv talar genom innovation.”

Sahl at-Tustari sade:

”Grunderna för vår väg är tre: att följa Profeten i karaktär och handling, att äta av det som är tillåtet, och att göra vår avsikt uppriktig i alla handlingar.”

Det har sagts att Allahs ord: **”Den rätta handlingen — Han höjer den upp”** [Koranen 35:10] syftar på att följa Allahs Sändebud, må Allah välsigna honom och ge honom fred.

Det berättas att Ahmad ibn Hanbal sade:

”En dag var jag med en grupp som tog av sig alla kläder och gick ner i vattnet. Jag tillämpade hadithen: ’Den som tror på Allah och den Yttersta dagen ska inte gå in i badhuset utan att vara täckt.’ Jag klädde inte av mig. Den natten drömde jag att någon sade till mig: ’O Ahmad, Allah har förlåtit dig på grund av att du tillämpade sunnahn, och Han har gjort dig till en imam som kommer att följas.’ Jag sade: ’Vem är du?’ Han svarade: ’Jibril.’”

Faran i att motsätta sig hans befallning

Att motsätta sig hans befallning och förändra hans sunnahn är villfarelse och innovation. Allah hotar detta med total förlust och straff.

Allah säger:

”De som motsätter hans befallning — låt dem akta sig för att en prövning drabbar dem eller att ett smärtsamt straff når dem.” [Koranen 24:63]

och:

”Den som vänder sig bort från Allahs Sändebud efter att vägledningen blivit tydlig för honom och följer en annan väg än de troendes — honom överlämnar Vi till det han vänder sig till.” [Koranen 4:114]

Abu Hurayrah sade att Allahs Sändebud en gång besökte några gravar och där beskrev sin ummah och sade:

”Vissa män kommer att drivas bort från min Bassäng som en bortstött kamel drivs bort. Jag kommer att ropa: ’Kom hit! Kom hit!’ Men det kommer att sägas: ’De förändrade (religionen) efter dig.’ Då kommer jag att säga: ’Bort från mig! Bort från mig!’” Muslim, Malik, Abu Dawud och an-Nasa’i

Anas återberättade att Profeten sade:

"Den som ogillar min sunnahh är inte av mig." *Muslim och al-Bukhari*

Profeten sade:

"Den som lägger till något i mina befallningar som inte hör till dem är en avfälling." *Muslim och al-Bukhari*

Ibn Abi Rafi' återberättade från sin far att Profeten sade:

"Låt inte någon av er ligga tillbakalutad på sin säng när han hör en befallning från mig — av det jag befallt eller förbjudit — och säger: 'Jag vet inte. Vi följer bara det vi finner i Allahs Bok.'" Han lade till en version från al-Miqdam: "Det som Allahs Sändebud gör förbjudet är som det Allah gör förbjudet." *Abu Dawud, at-Tirmidhi och Ibn Majah*

En gång när en text skriven på ett skulderblad fördes till honom sade Profeten:

"Folk är dumma nog att ogilla det deras Profet har kommit med, och föredrar någon annan framför sin egen Profet, eller en annan bok framför sin egen bok." Då uppenbarades: "Är det inte tillräckligt för dem att Vi har sänt ned Boken till dem, som reciteras för dem?" [Koranen 29:51] *Abu Dawud, ad-Darami, Ibn Jarir och andra*

Profeten, må Allah välsigna honom och ge honom fred, sade:

"De som går till ytterligheter i tal kommer att gå under." *Muslim via Ibn Mas'ud*

Abu Bakr as-Siddiq sade:

"Jag har inte lämnat något av det Allahs Sändebud brukade göra. Jag fruktade att jag skulle avvika om jag lämnade något av hans befallningar."

Ur *ash-Shifa*'av Qadi 'Iyad, Madinah Press (1991). I Översättning av Bilal B.